

[Oluf Pedersen.]

staaelig er det derimod, hvorfor man har fundet paa at antedatere Brev Nr. 2 — hvis det da ikke ligefrem er sket ved, at Datoen er fulgt med, da man har afklippet den øverste Del af Brev Nr. 1 og klistret det over Indledningen til Brev Nr. 2.“

Videre hedder det:

„Vi behøver næppe at kommentere den Bedrift, et af Folketinget nedsat Udvalg her har øvet, med ret mange Ord. Det siger sig selv, at Mølleindustrien ikke retter Henvendelse til et Rigsdagsudvalg for at se Industriens saglige Oplysninger og urbane Fremstilling af et livsvigtigt Problem gengivet i omredigeret og beskaaret Form.“

Og til Slut siger Bladet:

„Vi vil, indtil en offentlig Tilkendegivelse af det modsatte, vægre os ved at tro, at den danske Rigsdags Medlemmer kan godkende den Form for Udvalgsarbejde, som her er foretaget.“

Med Hensyn til det reelle Indhold i øvrigt skal jeg sige, at Folketinget ikke fik Oplysning om, at Import af ublandet Hvødemel kunde finde Sted, og at dette bevirkede, at en dansk Industri blev stillet ugunstigt. Det ses af „Handelsstatistiske Meddelelser“, at Importen af Hvøde i November og December, altsaa efter Lovens Vedtagelse, er faldet fra 278 446 Tdr. i 1937 til 232 472 Tdr. i 1938 eller et Fald paa 18 pCt. Samtidig er Importen af Hvødemel steget fra 19 806 Tdr. i 1937 til 37 244 Tdr. i 1938, altsaa næsten en Fordobling. Dette er en slet Behandling af en dansk Industri. Handelsmøllerne har været opmærksom paa, at dette vilde blive Lovens Resultat, og har oplyst Udvalget herom i en Skrivelse, men Udvalget har ikke ladet Oplysningen gaa videre til Folketinget, det har derimod, som sagt, ændret de modtagne Skrivelser, saaledes at man har taget noget fra den ene og noget fra den anden.

Dette begrundet mit Forslag til Beslutning, som blev anmeldt 8. December 1938, altsaa for nu 2 Maaneder siden. Dette Forslag gik ud paa, at Folketinget beslutter at nedsætte et Udvalg med een Repræsentant fra hvert af de syv Partier, der deltog i Behandlingen af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 334 af 22. December 1937 om en Kornordning, til at undersøge, hvorledes det er gaaet til, at Udvalget i sin Betænkning aftrykker to fra Foreningen af danske Handelsmøller modtagne Skrivelser som een omredigeret og beskaaret Skrivelse, uden at dette op-

lyses for Folketingets Medlemmer, der saaledes ikke fik Kendskab til denne danske Industris primære og vægtige, saglige Indvendinger imod Lovforslaget, samt til at udarbejde Regler for Udvalgsarbejde, saa dette ikke kan gentages. Beretning og Forslag fremsættes i Tinget inden 1. Februar 1939.

Paa Grund af at der nu er gaaet 2 Maaneder, har jeg maattet stille Ændringsforslag, hvorefter Beretning og Forslag fra Udvalget først skal fremsættes inden 1. Marts.

Tinget maa, mener jeg, være enig med de danske Handelsmøllere i, at den danske Rigsdag ikke kan godkende den Form for Udvalgsarbejde, der her har været. Hvis er Skylden for, at de saglige Indvendinger ikke kom frem? Og mangler der Regler for Udvalgsarbejde, siden sligt kan ske?

A. C. Mortensen: Foreningen af danske Handelsmøller har, at dømme efter den Artikel, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nu citerede, den Opfattelse, at alle de Skrivelser, der tilgaar et Folketingsudvalg, aftrykkes i Betænkningen, og at det er en Undtagelse, naar ikke hele den Skrivelse, Handelsmøllerne har tilstillet det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Lovforslaget om Indmalingstvang, er blevet optrykt. Dette er en Misforstaaelse, som det maaske er forstaaeligt, at Foreningen kan gøre sig skyldig i. Arbejdet foregaar jo paa den Maade, at man i Udvalget tager Bestemmelse om, hvilke Skrivelser der skal optrykkes, og Regelen er den, at naar blot et enkelt Parti kræver, at en Skrivelse skal optrykkes, saa sker det. Dette er en særdeles praktisk Ordning, og derfor er der ingen Grund til nu at nedsætte et Udvalg til at undersøge Spørgsmaalet om Ændring i denne Praksis.

Naar ikke alle de til Udvalgene indgaaende Skrivelser optrykkes, er det ganske simpelt af Hensyn til Trykningsudgifterne. Hvis et Udvalg finder, at en Skrivelse er saa betydningsfuld, at der er Grund til at ofre Trykningsudgiften, bliver den medtaget, men ellers ikke. Rigsdagens Medlemmer faar jo Tryksager nok. Det maa derfor bero paa et Skøn, hvilke Skrivelser der skal optrykkes, og man maa saa finde sig i, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen eller andre bagefter finder, at der er skønnet forkert.

Hvad den foreliggende Sag angaar, er der til Udvalget indkommet en Skrivelse fra en Række Kornimportfirmaer; den er optrykt i sin Helhed. Der er indkommet en Skrivelse fra Foreningen af Danmarks Importører og Grossister i Melbranchen, samt en Skrivelse fra Teknologisk Institut; disse Skrivelser er ikke optrykt. Endelig er der